

ЧЕРВОНЕ Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У
ТА ОВЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

32 (6314)

Вівторок, 15 лютого 1944 року

Ціна 20 коп.

оні Ани-
важував
військ
кували
ж ряд
вітрякі
ї від

ведуть
стори і
вперше
станніх
бої міс-

зуплено
ї розкош
Жердин
кували
Важкі
ти ми-
акліон

фурт
Літаю-
валіт

атаку-
ві спо-
є-Кале.
ними

оки до
ємного
о наф-
0-165
ого до-
запаси
ррелей

НАКАЗ

Верховного Головнокомандуючого Генералові армії ГОВОРОВУ

Війська Ленінградського фронту, розвиваючи наступ, результатом обхідного маневру і наступного потім тру, вчора, 12 лютого, оволоділи містом Луга—важливим центром комунікацій і сильним опорним пунктом оборони німецької армії.

В боях за оволодіння містом Луга відзначилися війська полковника Сверидова, генерал-майора Трубачева, генерал-майора Хазова, генерал-майора Казачок, генерал-майора Іванова, генерал-майора Якутовича, генерал-майора Трубова, генерал-майора Бунькова, полковника Батлука, полковника Єлшинова, полковника Борщова, артилеристи генерал-майора артилерії Коробченка, підполковника Горського, підполковника Лященка, майора Вишкова, майора Родецького, льотчики генерал-лейтенанта авіації Рибальчика, генерал-майора авіації Андреєва і сапери майора Кульчинського і майора Єрастова.

На відзнаку одержаної перемоги з'єднання і частини, які більш відзначилися в боях, представити до присвоєння іменування «Лугські» і до нагородження орденами.

Сьогодні, 13 лютого, о 20 годині столиця нашої Батьківщини Москва від імені Батьківщини салютує нашим доблесним військам, оволодівшим містом Луга,—двадцятьма артилерійськими залпами з ста двадцяти чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії «головою подяку» всім керуваним військам, що брали участь в боях за визволення міста Луга.

Вічна слава героям, що палили в бороті за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

**Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу
Й. СТАЛІН.**

15 лютого 1944 року.

ПОДЯКУ ВОЖДЯ ТРУДЯЩІ ОСИПЕНКІВСЬКОГО РАЙОНУ ВІДПОВІДАЮТЬ НОВИМИ ПАТРІОТИЧНИМИ ДІЛАМИ

3-19 по 20 січня в Осипенківському районі пройшли масові збори трудящих, де обговорювалася телеграма товариша Калініна з подякою за піклування про Червоної Армії. На зборах взяло участь 12.000 колгоспників, робітників і службовців і 5.000 піонерів та волонтерів.

Словені радістю й гордістю відповідали на слово вождя, колгоспники під час зборів додатково внесли на будівництво літаків-винищувачів імені Верховного Головнокомандуючого Павла Осипенка 173.000 карбованців і з своїх запасів за цей час засипали в колгоспи 1.000 тудів насінньового зерна.

Кругляк,
секретар райкому КП(б)У.
24 січня 1944 р.
(затримано поштою).

937.000 карбованців до фонду оборони

ЧЕРВОНОАРМІЙСЬК. (По телефону). Колгоспники артілі № 11 Будьонного до фонду оборони внесли 150.000 карбованців і здали їх в державні банки. Члени колгоспу імені Шорса внесли на будівництво літаків 80.000 карбованців, колгоспники артілі імені Ворошилова—200.000 карбованців. Всього по району в фонд оборони надійшло вже 937.000 карбованців.

ВІД РАДЯНСЬКОГО ІНФОРМБЮРО

Оперативне зведення за 12 лютого

Протягом 12 лютого на Лужському напрямі наші війська, зламавши опір противника, оволоділи районним центром Ленінградської області і залізничним вузлом Батецька, а також з боями зайняли понад 40 інших населених пунктів і серед них Острівка, Ситетка, Толкова, Шалово, Турівськ, Жеребки, Вибор, Велеші, Глухово, Столбець, Черновиці. Наші війська повністю очистили від противника залізницю Ленінград—Батецька—Новгород, щільно підійшли до міста Луга, де зав'язали бої на околицях міста.

На північ від Звенигородка і Шпола наші війська продовжували вести бої по знищенню оточеної групіровки противника. У північній частині області наші війська продовжували вести бої по знищенню оточеної групіровки противника.

На Лужському напрямі наші війська продовжували вести бої по знищенню оточеної групіровки противника. Частина Н-ського з'єднання, зламавши опір противника, оволоділи районним центром Ленінградської області і залізничним вузлом Батецька і зайняли понад 40 інших населених пунктів. Противник зазнав великих втрат в людях і техніці. Частина іншого нашого з'єднання, з боями просуваючись вперед, знищила два батальйони піхоти противника, 7 танків і 12 польових гармат. Захоплено 15 гармат, 45 кулеметів, 55 автомашин та інші трофеї. Взято значне число полонених. На іншій ділянці наші бійці рішучою атакою вибили віміців з населених пунктів Набутов і Деренковець. В селищах і траншеях залишилося до 600 ворожих трупів і багато зброї, кинутої гітарівцями при відступі. На північний захід від Звенигородка противник винув крупні сили танків і піхоти, намагаючись прорватися за допомогою своєї оточеної групіровки. Битва носила надто жорстокий характер. Наші частини сильним артилерійським вогнем і контратаками відбивали атаки противника і завдали йому великих втрат. Сплюено і підбито не менше 70 віміцьких танків і самохідних гармат, 11 бронемашин і 18 бронетранспортерів. В ході бою знищено понад 2.000 віміцьких солдатів і офіцерів.

В боях за місто Шепетівка війська 1-го Українського фронту розгромили крупні сили противника. Тільки на вулицях міста підраховано 3.200 ворожих трупів, 47 згорілих танків і 12 самохідних гармат. Наші війська захопили у віміців 67 гармат, 83 міномети, 140 кулеметів, великі склади з військовим майном та інші трофеї.

На північ від міст Звенигородка і Шпола наші війська

проймаються прагненням жити в тісній дружбі між собою, допомагати один одному і йти разом через всі випробування під проводом радянської влади. Визнання з боку Союзу факту зрослих потреб республік в їх державному будівництві, включаючи і зовнішню діяльність та законодавче забезпечення цих потреб республік, тільки зміцнюю братні відносини народів нашої країни і ще повніше розкриває історичний сенс існування Радянського Союзу в очах народів Сходу і Заходу".

(З доповіді т. Молотова на X Сесії Верховної Ради СРСР).

пунктами Пешкі, Голяки, Мельники, Нетребка, Набитки, Деренковиць, Шараши. Одночасно на північний захід від Звенигородка наші війська відбивали атаки крупних сил танків і піхоти противника, що намагалися пробитися на допомогу оточеній групіровці, і завдали йому великих втрат в живій силі та техніці.

На інших ділянках фронту—артилерійсько-мінометна перестрілка і в ряді пунктів бої місцевого значення.

Протягом 11 лютого наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 81 танк противника. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії знищено 58 літаків противника, з них 33 трохмоторних транспортних літаків «Ю-52».

чий в Ровенській області, вступив у бій з батальйоном гітлерівців. Не витримавши на тиску партизанів, віміці побігли, втративши убитими до 100 солдатів і офіцерів. Партизани загону імені Кірова підірвали віміцький військовий ешелон, що прямував до лінії фронту. В результаті катастрофи розбито паровоз і 11 вагонів з військовими вантажами.

В районі міста Звенигородка наші засічки знищили вінгерський літак-винищувач. Льотчик-лейтенант 2-го вінгерського винищувального загону Ніколош Кеньєреш взятий в полон. Полонений повідомив: «2-й загін входить в склад 102-ї вінгерської авіаційної бригади, сформованої в минулому році. З того часу ми безперечно перебуваємо на східному фронті і виконуємо завдання вінгерського командування. Перший розвідувальний загін і другий винищувальний загін додано до 4-ої групи 51-ї вінгерської винищувальної ескадри Мельдерс».

Правляча кліка Венгри знову оскальдалася. Полонений вінгерського льотчика свідчить про те, що на радянсько-вінгерському фронті на боці віміців з'явилися не тільки вінгерські наземні війська, але й повітряні сили. Венгерський льотчик Ніколош Кеньєреш взятий в полон саме в той момент, коли вінгерські гітлерівці стріляли одно за одним свої спростування. Вони з шкіри лізуть, заперечуючи участі венгерських військ в боях на радянсько-вінгерському фронті на боці віміців. Свідчення тільки що взятого в полон венгерського льотчика знову викривають перед усім світом шахрайську політику будапештських лягебів Гітлера.

Ці свідчення з'явилися не в брову, а прямо в очі.

Шартизанський загін, діючий у Вінницькій області, наприкінці січня розгромив вінгерський гарнізон на залізничній станції. Радянські патріоти зруйнували станційні спорудження і висадили в повітря будівлі. Загін імені Котовського, дію-

